

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 206/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., општина Мајданпек, чији је пуномоћник Душан Судимац, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“, доо Београд, Огранак Електродистрибуција Зајечар, ради отклањања извора опасности, одлучујући о захтеву Основног суда у Зајечару за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности у предмету тог суда П 746/2025.

Образложење

Основном суду у Зајечару поднета је тужба са захтевом да се утврди да постављени дрвени стуб туженог који се налази на северозападном делу кат. парцеле ... к.о. ..., близу границе са кат.парцелом ... к.о. ..., представља извор опасности за настанак знатне штете за тужиоца и друга лица кориснике кат.парцеле и да се обавезе тужени да отклони извор опасности заменом дотрајалог дрвеног стуба и нисконапонску мрежу доведе у исправно стање.

Основни суд у Зајечару је уз допис од 13.06.2025. године Врховном суду доставио предмет П 746/2025 са захтевом за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је наведено да се дрвени стуб туженог, који по тврдњи тужиоца представља извор опасности за настанак штете, налази на катастарској парцели ... к.о. ..., општина ..., где се налази и пребивалиште тужиоца, због чега постоје оправдани разлози да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој правној ствари, односно да ће се поступак лакше спровести пред Основним судом у Бору.

Одлучујући о захтеву за делегацију на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да

одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите и цитирану законску одредбу, по оцени Врховног суда околност да се пребивалиште тужиоца и кат.парцела на којој се налази дрвени стуб туженог не налазе на територији надлежности Основног суда у Зајечару није сама по себи довољна да се за поступање у овој правној ствари одреди други стварно надлежан суд. Када за одређене врсте спорова одредбама Закона о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност, као у конкретном случају, тужилац врши избор месно надлежног суда подношењем тужбе једном од судова. Тужилац је упркос томе што се његово пребивалиште и кат.парцела налазе на територији надлежности Основног суда у Бору, подношењем тужбе Основном суду у Зајечару изразио своју вољу да се поступак води пред тим судом. У таквој ситуацији на надлежност суда може бити од утицаја само евентуални приговор туженог о месној ненадлежности суда ком је тужба поднета.

Имајући у виду изнето, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нема разлога који би оправдавали тражену делегацију, нити се таквим могу сматрати разлози који су наведени у поднетом захтеву.

На основу члана 62. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**